

passende Plads der. Den ligger nærmere ved Nørrebro, og man skulde derfor synes, at den maatte tjene som Forlystelsessted for Befolkningen der, men det er nu engang ikke Tilfældet, den har omtrent samme Bræg som en Baggaard, og det er ikke til den, Befolkningen strømmer sammen. Jeg tror ikke, at den i sin Grund eller Beliggenhed har nogen- somhelst Bænknelighed for at være Stedet for et Hospitalkomplex. Jeg skal imidlertid tillade mig endnu at pege paa to andre Steder. Der er i de sidste Aar ved de store Opfyldninger, der have fundet Sted syd for Kalkbrænderierne mellem disse og den gamle Havn, fremkommet ganske overordentlig store Territorier, og skjøndt disse Territorier naturligtvis oprindeligt ere bestemte for Handel og Fabrikdrift, saa veed jeg dog ikke, om der ikke skulde kunne være Tale om at lægge et Hospital der. Jeg har dog selv nogen Tvivl derom, og jeg tror, det er det daarligste af mine Forslag. Derimod kommer jeg nu til det sidste, som jeg lægger mest Vægt paa. Jeg tror nemlig, det er muligt at lægge et nyt Frederiks Hospital efter alle Nutidens Fordringer paa Landbohøjskolens Grund. Ganske vist ligger Landbohøjskolen paa Frederiksbergs Grund, men det er vel kun et Tidsspørgsmaal, naar de to Kommuner voxe fuldstændig sammen. Jeg ser godt, at det vil have visse Bænkneligheder, men jeg tror dog, at de maa kunne overvindes. Denne Grund ligger ikke overdrevent langt fra Byen, og særlig ligger den jo overordentlig gunstig, for hele den vestlige og sydvestlige Del af Byen, der sandelig vilde faa en meget lang Vej til Blegdamsfælleden. Selv om dette skulde føre til, at man med Hensyn til Landbohøjskolen, om hvilken de endelige Afgørelser jo ikke endnu ere truffene, skulde komme til det Resultat, som det ærede Medlem fra Kolding (Verg) har anbefalet, nemlig at flytte Landbohøjskolen over til Sjælland, saa skulde jeg ikke se nogen stor Ulykke deraf. Jeg veed ganske vist, at Landbohøjskolen i de 30 Aar, hvori den har bestaaet, har slaaget gode Rødder her i den københavnske Jordbund. Men jeg tror dog, at det er med den som med disse unge Træer, der endnu kunne taale at flyttes, men det varer rigtignok ikke længe, før det bliver umuligt, og jeg tror, vi paa dette Punkt ere i den ellevte Time, saa hvis der skal være Tale om at flytte den mod Vest, vil det nu være Diebliffet. Det var disse Ting, jeg gjerne vilde udvise mod det Forslag, der er fremlagt, hvor megen Interesse jeg ellers har for det i og for sig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg tror, at jeg tør sige, at jeg har ganske samme Interesse som det ærede Medlem, der nu satte sig, for, at Københavns Ungdom og i det Hele den lavere Befolkning her i København kan bevare fri Tumlplads i saa stor en Udstrækning som muligt. Men jeg indser blot ikke, at der deraf skal følge, at de nuværende Fællede skulde bevares som Fællede til evige Tider. Den Slutning er ikke logisk, thi det er meget let at paavise andre Steder, som i enhver Henseende ere ligesaa gode til saadant Brug. Jeg har, da jeg forelagde dette Forslag, erkjendt, at Noget blev der i denne Retning tabt ved dette Forslag, men jeg skal nu søge nærmere at inoedegaa det ærede Medlem og tror, at jeg skal paavise, at det, der tabes, ikke er saa Meget som det, der vilde tabes ved ikke at gaa ind paa dette Forslag, som her er forelagt om virkelig at faae en i enhver Henseende udmærket Plads for Hospitalet og de lægevidenskabelige Anstalter. Jeg skal nu begynde med, hvad det ærede Medlem sluttede med, hans Omtale af Muligheden af at skaffe Hospitalet Plads andetsteds. Hvad den første Tanke angaar, at lade Hospitalet blive, hvor det er, da maa denne Tanke siges at være umulig, saaledes som det lægevidenskabelige Studium nu er udviklet og lige overfor de Fordringer, som det lægevidenskabelige Fakultet stiller og maa stille. Thi selv om man vilde se helt bort fra, at der paa den nuværende Grund ikke vilde være Plads selv ved et mindre Hospital som nu til at faae saadanne Bygninger, som Nutiden fordrer, selv om man ser bort fra, at Grunden er høist uheldig, kan man dog ikke komme ud over Bænknelighederne. Det ærede Medlem maa jo vide, at hele Grunden derudad, hvor største Delen af Bredgade og Amaliegade ligger, er opfyldt af Renovationsaffald og andet Egnende, og at det er en Umulighed at faae disse Gader ordentlig afvandede, der findes næsten ikke et Hus her i Bredgade og Amaliegade, hvor der ikke findes en saafaldt Sump, der maa postes ud hver Dag. Disse uheldige Forhold kunne ikke forandres, det er umuligt, men selv om man ser bort deraf, kan man dog ikke se bort fra, at der ikke paa den Plads, der nu høves til Hospitalet, paa nogen mulig Maade vil kunne være Plads til nogen af de Afdelinger, som maa indrettes paa et Hospital, der virkelig skal være en tidsparende Undervisningsanstalt for vore lægevidenskabelige Kandidater. Der vil ingen Plads være for en Sinds- sygeafdeling, der vil ingen Plads være